

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 22. OKTOBRA 1937.

ŠTEV. 6.

MISIJONSKA NEDELJA

Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in učite vse narode, kršćujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih spolnjevati vse karkoli sem vam zapovedal; in glejte jaz sem z vami vse dni do konca sveta. (Mat. 20, 18—24)

To je poslednje in najvažnejše naročilo našega Gospoda. Kraljevsko naročilo je to. Kralj kraljev ima oblast nad svetom, nad vsemi narodi, zato Ga morajo vsi poznati in izpolnjevati vs o njegovo voljo.

To so mogočne besede, ki jih je mogel izreči le Kralj vesoljstva.

In mi?

Nam so te besede našega Kralja svet uka z in častna naloga. S to oporoko nam je dana dolžnost in velika pravica, da osvajamo svet.

V žarki luči evangeljskih besed izginja v nič vsak egoizem, vsa zaljubljenost v samega sebe in svojo okolico. Te velike besede so vredne le velikih duš. — Nerazumljive nam bodo, če ne razširimo svojih src, če ljubezni ne

damo prostosti, da bi objela vse ljudi, vse svet. Brez velikodušnosti nam je ta oporoka prazna beseda.

Že hvaležnost do našega Kralja, ki nam je dal, da se smemo imenovati katoliške študente, nam nalaga dolžnost, da ta klic, poslednji klic našega Kralja, slišimo in izvršujemo.

Ne zahteva od nas vseh misijonarjev, zahteva pa od nas in pričakuje razumevanja in ljubezni. Zanimanja in ljubezni za njegovo najsvetejše apostolsko delo — za MISIJONSTVO.

Kako bi mu mogli to odreči?!

Kako bi mogli odreči pokorščino temu zadnjemu naročilu danes, ko se bije po vsem svetu tako strašen boj zanj in proti Njemu.

Ali naj pustimo, da satanova vojska osvoji poganski svet?

Ali naj mi, njegovi vitezi, preslišimo ta nujni klic ob tej težki uri?!

Ne, mi katoliški dijaki slišimo ta klic in si ga hočemo osvojiti. Najsvetejše in največjastneje delo našega Kralja — osvajanje poganskega sveta — b o tudi nam sveto.

Westminsterski nadškof piše španskim škofom

Za pariškim kardinalom se je oglasil westminsterski nadškof:

»Od vsega početka nam je bilo jasno, da ne gre v Španiji le za kako državljansko vojno v prilog kake dinastije ali kakega režima in še manj, kar se je varljivo poudarjalo, za demokracijo španskega naroda.

*

Prav dobro vidimo, da je bil požar na španskem polotoku podtaknjen od onih, ki hočejo ves svet zajeti v plamene revolucije, pri čemer je krščanska kultura obsojena na pogin.

*

Prav jasno spoznamo in nismo od vsega početka nič dvomili, da ni samo katolicizem, ampak vera sploh glavni cilj napadov brezbožnih sil, ki so si Španijo izbrale za tisto strateško točko, iz katere so hotele zažgati svetovno revolucijo v vsej Evropi.

*

Cerkev je neodvisna od raznih oblik vladavine. Ako pa jo ogroža nevarnost, da bo morala pod rokami komunistov čisto propasti, kakor se dogaja povsod, kjer zmaga komunizem, potem se Cerkev zateka v varstvo oblasti, ki je do

sedaj varovala osnove naravnega družabnega življenja.

Z bolečino, ki jo presega samo Vaša bolest, smo morali gledati pohod laži, zavijanij in lažnih razlag dejstev, ki se dogajajo v Španiji. Že dolgo nam je popolnoma jasno, da nasilje in sovraštvo tvorita obe roki bojnega komunizma, ki je božji sovražnik. To kaže tudi program njegovih pripadnikov.

Le žal, da se je naš angleški tisk le prerad dal vplivati dobro plačani boljševiški propagandi.

*

Vaše besede so prinesle jasnost v temo negotovosti, ki je razprostrta nad vsem, kar se dogaja v Španiji.

Vsi ste doprinesli dokaz, da se protikrščanski duh na številjen in smrt bori proti Kristusovi veri in proti krščanski kulturi.

S tem ste tendenciozno poročanje tajnih mednarodnih sil osvetlili kot lažnivo protikrščansko propagando.

Upamo, da bo Vaše pisanje odprlo oči nekaterim pisateljem, ki so se v nekaterih katoliških

publikacijah izkali kot slepe nasproti svetim interesom, ki so sredi borbe v Vaši domovini.

Podali smo glavne odstavke iz pisma, s katerim odgovarja westminsterski nadškof španskim škofom.

Te besede so popolnoma nedvoumne. Ob njih moremo samo ponoviti svoj neomajni sklep, da tistim, ki so se po nadškofovih besedah »izkazali kot slepe,« ne bomo verjeli. Iz vsega srca pa se pridružujemo upanju westminsterskega nadškofa, da se jim bodo ob španskem pismu odprle oči.

Za katoličane postaja vedno jasnejše, na čigavi strani je njih mesto. Vsi dokazi onih, ki simpatizirajo z rdečimi, so popolnoma pobiti.

Res smo radovedni, kakšna nova sredstva si bo izmislila boljševiška propaganda, da bi z njimi še naprej slepila one katoličane, ki simpatizirajo z Ljudsko fronto. Izmišljevanje laži jim na vsak način ne bo lahko, kajti obzorje se je le preveč zjasnilo. Toda vemo, da je naš rdeči nasprotnik trdovraten. Zlepa ne bo umolknil in verjetno je, da nam bo kmalu zopet začel vsiljevati nove neresnice, spretno ovite v videz resničnosti, človekoljubja in demokracije.

FILIPINI

V Manili zelo dobro deluje višji vzgojni zavod »Ateneo«. Leta 1935 je praznoval 75 letnico obstoja. Lani 24. februarja sta dva dijaka razlagala pred 1.000 poslušalci 60 tez iz vseh filozofskih strok.

V ta namen je bila izdana v 700 izvodih posebna brošura, ki je vsebovala teze in strokovne izraze. Med štirimi oponenti sta bila dva glavna pobornika ameriških protestantskih sekt. Debata se je tako razvila, da se je morala drugi dan nadaljevati. Katoličani so oba dneva želi vesplošno priznanje.

Dijaki »Ateneo« poučujejo mestne otroke. K temu delu so povabljeni tudi druge višje šole. Poučujejo pa tudi neuke odrasle po deželi in vaseh. Med tednom napovejo, da bodo prišli. V nedeljo, ko je vse pripravljeno, pridejo ljudje na glas zvona pred cerkev. Tam poučujejo navadno štirje višješolci s tribune, ki je za to pripravljena, ljudi o krščanskih resnicah. Dva razložita drug za drugim nekaj resnic, katere hočejo obdelati, druga dva pobijata ugovore in očitke. Poslušalcev je neredko pet do osem tisoč. Napadi domačih krivovercev aglipajcev in zastopnikov ameriških sekt le pripomorejo k večjemu uspehu in sijajnejši zmagi katoličanov. Akademiki uporabijo za to apostolsko delo večino prostega časa.

Dijaki delajo

za misijone

Misijonska dijaška liga

Poleg te organizacije je bila leta 1928 ustanovljena »Misijonska dijaška liga« in njej ob strani »Liga malih misijonarjev«. Misijonska dijaška liga je bila sprva ustanovljena samo za jezuitske zavode, leta 1932 pa se je razširila po vsej Kanadi in postala najmočnejša misijonska organizacija. Letos februarja je štela 200.000 članov s 650 sekcijami po šolskih zavodih in 50 po posameznih internatih. Njen ustanovitelj Arthur Tremblay, tedaj bogoslovec, je umrl na Kitajskem 9. februarja 1934.

Študijski sestanki

Sestanki so programatični in skrbno sestavljeni. Vsak član se mora nanje pripraviti. Tako je plodonosno delo zagotovljeno. Da na takih sestankih debata dobro uspe, je jasno. Zaradi značilnosti navedimo zgled takega študijskega programa iz misijonskega krožka v zavodu sestra Dobrega Pastirja v Saint-Georges de Beame:

Po vsem katoliškem svetu prihaja dijaštvo do zavesti, da je tudi ono poklicano k misijonskemu delu. In da prav dijaštvo lahko veliko stori za misijone, obenem pa si samo pridobi globljega umevanja Cerkve, apostolskega duha in iznajdljive aktivnosti, nam pričajo misijonske dijaške organizacije v Belgiji, Franciji, Kanadi, Italiji in tudi že v misijonskih deželah.

Kanada

»Misijonska križarska vojska«

V Kanadi je bila že leta 1921 organizirana »Misijonska križarska vojska«. Mlado gibanje si je postavilo ideal: pri sebi in drugih vzgojiti misijonskega duha, da pobijajo egoizem in vse druge motive, ki uničujejo aktivnost mladine. Druži vzgojitelje in dijake, da pomagajo kanadskim in zunanjim misijonom. Delovno načelo je: podrejenost smernicam papežev in škofov. Sredstva so: molitev, študij, darovi. Organizacija si je izbrala geslo: Vesoljno kraljestvo za svojega Kralja in Gospoda. — Družba šteje danes 250 skupin s 25.000 člani.

12. maj 1936.

Pesem: Prosimo za misijone.
Študij: Misijologija v samostanu.
Čtivo: Dve minuti v Afriki.
Diktat: Misijonska analiza.
Razgovor o zgodovini misijonske Cerkve.

13. maj 1936.

Pesem: Razširi svoje kraljestvo!
Študij: Misijonar, njegova priprava, življenje, smrt.
Čtivo: Trpljenje sv. Izaka Jo-guesa.
Razgovor o misijonskem knjigovodstvu.
Misijonska naloga: Pismo misijonarju.

Delo

Delo je silno različno. Posamezniki so porazdeljeni po posameznih pododsekih. Konkreten zglad:

V istem zavodu sv. Ane je bil za leto 1936 glavni letni program organiziranje misijonskega tedna. Predvsem so pripravljali teden z molitveno in žrtveno kampanjo. Pobuda je prišla od strani učiteljev, dijaki pa so imeli velik delež pri organizaciji. Vžgati so hoteli splošno misijonsko gibanje, zato so mobilizirali vse, ki so dobre volje, tudi nečesiste in zunanje. Za delo so uporabljali svoje proste ure. S profesorji vred so opremili dvorano, v kateri so bili razstavljeni misijonski predmeti. Delali so napise, statistike, razširjali liste in propagandne letake...

Delavnica

Njihova delavnica je kar razvedrilnica. V njej stoji posebna misijonska tabla, na kateri so: statistika zbirke Družbe za širjenje vere, novi misijonarji, statističen pregled misijonskega dela, številke poganskega prebivalstva itd. To vse služi v medsebojno propagando in vzbujanje zanimanja. — Propaganda pa ni omejena samo na razvedrilnico. Nekateri drzni »misijonarji« se poslužijo kar šolske table, da napišejo: Jutri, prvi petek, zbirka za DŠV. Nas je 35, na vsakega pride 0.05 dolarja. Torej jutri moramo zbrati najmanj 1.50 ali 1.60 dolarja.

Jutri, petek, tedensko obhajilo za misijone.

Mesečni misijonski namen: Misijoni Centralne Afrike.

In »predrznost« trdi, da se ta metoda, ki mu jo je zaupal predsednik, bolj praktična. Zato se je uvedla že skoro v vseh razredih.

Poleg praktičnega dela, ki ob-

NIPON

V Tokiu je katoliška univerza. Ustanovili so jo in jo vodijo jezuiti. Slušatelji so večinoma pogani, precej pa je že katoličanov. Pa ti so zavedni katoličani, kar potrjuje njihovo delo.

KARITATIVNO DELO

Delujejo predvsem karitativno. Področje njihovega delovanja je veliko ubožno tokijsko predmestje, ki šteje 10.000 družin t. j. 40.000 do 50.000 duš. Tu je nagromadena vsa revščina vlemesta. Obupne razmere proletarskega prebivalstva so dotlej zastoj klicale po odrešenju. Poganski svet se ni zmenil zanje. Pa so se oglasili mladi fantje tokijske univerze, katoliški akademiki, ki hočejo prinesiti zapuščenim in praznim dušam sonca in luči. — Ni jih sram, iti v umazano predmestje, v razbite kočice. Prvi njihov namen je, prinesiti tem ljudem duhovne uteh. Da pa ta namen laže in zanesljiveje dosežejo, jim po svojih močeh pomagajo, premagati socialno bedo.

Spočetka so si postavili leseno barako, ki je bila središče njihovega delovanja, a danes stoji na njenem mestu prostorna moderna stavba. Vsega predmestja seveda ne morejo preskrbeti, omejili so se le na sosednjo okolico in še tu le na najrevnejše. Za te je novi dom stalno pribežališče v vseh stiskah.

ZA REVNE DRUŽINE IN OTROKE

Dijaki redno obiskujejo družine, jim nudijo materialno pomoč, zlasti pa duhovno. V domu zbirajo predvsem otroke. V ta namen imajo poseben otroški kotiček z listom, pri katerem sodelujejo tudi otroci sami. Za počitnice oskrbe za bolehe in revne otroke počitniško oskrbo. Za izobrazbo otrok je namenjena večerna šola. Vsak dan prehranjujejo v domu 50 otrok.

Zelo uspešna je tudi zdravniška pomoč. Zdravniki se redno menjava-

jo. Seveda se vrši vse brezplačno. Že nekaj časa je v domu šest izobraženih strožnic za bolnike. To so laike, ki so se iz ljubezni do ubogih in gorečnosti za zveličanje duš posvetile temu trdemu delu.

Dvakrat na teden pridejo v dom revne matere, da jih sestre poučujejo o gospodinjstvu, šivanju itd.

Nekateri dijaki stalno stanujejo v domu. Na razpolago jim je lepa socialna knjižnica. — Da omogočijo ubogim ljudem tudi kaj razvedrila, imajo dvorano, kjer imajo prireditve, predavanja, predvajajo filme...

SADONI DELA

Kaj je glavni namen vsega dela, nam lahko povedo besede p. Lasalla, ustanovitelja in glavnega delavca, ki jih je zapisal letos ob petletnici tega karitativnega dela: »Pred petimi leti je bilo pri polnočnici le par študentov. Takrat smo morali opraviti bogoslužje iz ozira na sosede skrivoma. Danes pa je sveta božična noč za mnoge prebivalce v okolici glavni dogodek celega leta. Vsi pridejo in hočejo slišati o novorojenem Detetu, ki je nam in njim prineslo ljubezen.« — Da izpreobrnjen ne manjka, je razumljivo. To delo katoliških akademikov je vzbudilo pozornost in odobravanje. Tudi oblast se zanima za njihovo delovanje in ga gmotno podpira.

DELO NA UNIVERZI

Poleg tega so pa akademiki ustanovili na univerzi sami »kulturno središče«, ki naj bi bilo res središče katoliškega življenja izobraženov. V ta namen služijo zborovanja, sestanki, predavanja, debate... Dvakrat na teden so predavanja o katolicizmu po vsem svetu. Ustanoviti hočejo tudi posebne krožke: biblični, socialno-karitativni, literarni, filozofski krožek.

stoji predvsem v zbirkah za misijone (zbiranje obleke, zbiranje starih znamk, pokvarjenih rožnih vencev itd.), polagajo važnost predvsem na študij misijonskih problemov ter na molitev in žrtev.

Tako je dosežen glavni namen: gojiti misijonskega duha, buditi zanimanje in ljubezen do misijonov in končno, pa ne zadnje, gojiti misijonske poklice.

Učimo se od njih!

V teh dijakih raste nov rod, misijonski, apostolski rod. — Isto je v Belgiji, Franciji in še drugod...

Ko so leta 1915 gledali v zavodu očetov Božje Besede film o delu in življenju protestantskega dijaškega misijonskega gibanja, ki je že takrat bilo na višku, občudovali številno članstvo in izredno navdušenje, so si stavili vprašanje: Zakaj ne bi katoliški dijaki dvignili od časa do časa glave nad dela Cicerona in Demostena? Ali bi misijonsko navdušenje oviralo študij klasične kulture? Ali bi trpel šport? Če delajo protestantje, zakaj bi katoliški dijaki spali?

Če delajo protestantje, če delajo drugi katoličani, zakaj bi spali mi?...

Z naših gimnazij

ZA MISIJONE

KLASIČNA V LJUBLJANI

Občni zbor Zra. Letos je na naši gimnaziji društveno delo zopet zelo živahno. Za večino društev smo imeli občne zборе že lani, najdelavnejše — Zra — pa je dajalo račun v soboto 9. oktobra.

Zanimanje je bilo zelo veliko, tako da je bil prostorni VI. a razred napolnjen do zadnjega kotička.

Postavljene so bile tri liste, od katerih pa je bila ena kmalu umaknjena. Novo je bilo letos to, da po sklepu lanskega odbora volijo samo tisti, ki so se lani udeleževali sestankov. Tako je morala skoraj polovica navzočih zapustiti med volitvami razred.

Lista tov. Rössmanna je dobila 54 glasov, druga lista 11.

ST. VID

S slovesom od doma se je tudi nekako zabrisala misel na počitnice, taborjenja in na vse, kar je s tem v zvezi prijetnega in veselega.

Prve dni so bili še živahni razgovori, vsak je imel kak poseben doživljaj ali novost za tovariša, a po enem tednu je že nastala popolna sprememba ne samo v šoli, temveč tudi v izvenšolskem dijaškem življenju.

»Duhovna« mati našega izvenšolskega življenja — »Palestra« — se je s kraja začela gibati sicer bolj okorno in počasi, sedaj pa se že živahno giblje s svojimi krožki.

Posebnost v našem delu so tudi govorniške vaje, ki smo jih lani začeli in jih letos nadaljujemo. Že lani so nekateri vprav pri teh vajah dosegli lepe uspehe ne samo vsebinsko, temveč tudi s kompozicijo. Zato je jasno, da se stvar letos navdušeno nadaljuje.

Toda kljub vsemu temu delu ne pozabljamo na razvedrilo, za kar posebno skrbi »Fantovski krožek«. Nad uspehi na lahkoatletskem področju so nekateri lahko ponosni. Drugi pa, ki nimajo tega zaslужenja, bodisi zaradi prevelike širine telesa ali kakega podobnega vzroka, imajo vsaj to sladko zavest, da lahko pridno »drukajo«.

Posebno veliko »drukanja« je bilo pri zadnji tekmi za »zavodsko prvenstvo«, tako da so imeli nazadnje ti večje zaslужenje in zadovoljstvo kot tekmovalci sami in sicer kakor kažejo rezultati, ne brez vzroka:

Tek na 100 m

1. Drenik 12;
2. Ahačič 12,6

Tek na 200 m:

1. Klinar J. 23,5;
2. Drenik 24,5

Tek na 1000 m:

1. Gabrovcec 3 : 01;
2. Dolinar 3 : 05,9

Skok v daljavo:

1. Klinar J. 6,40 m;
2. Drenik 5,60 m

Skok v višino:

1. Lebinger 165 cm;
2. Klinar 155 cm

Troskok:

1. Logar 13,12 m;
2. Smolej 11,57 m

Met krogle:

1. Klinar J. 14,39 m;
2. Zupančič 12,40 m

Met diska:

1. Klinar J. 38,70 m;
2. Nadrah 36,10 m

Met kopja:

1. Klinar J. 44,90 m;
2. Drenik 41 m

Stafeta 4 x 100 m:

1. VIII. r. 50,1;
2. VI. r. 52,8

NOVO MESTO

Čeprav smo že v drugi polovici oktobra, vendar še sedaj nimamo šolskega pouka v popolnem obsegu. Vzrok je ta, da so bili nekateri gg. profesorji z našega zavoda premešeni, na njihovo mesto pa še ni zamene. Jasno je, da si želimo, da bi prišli kmalu novi gospodje.

Vsa društva pri nas živahno delujejo. Jadranska straža, ki si je pred šolskimi počitnicami izvolila nov odbor, je pred kratkim priredila predavanje o letošnjem izletu Jadranske straže na morje.

Tudi Marijanska kongregacija uspešno deluje ter vodi s svojimi verskimi in prosvetnimi sestanki naše dijaštvo po Mariji k Jezusu. Večkrat priredi zanimive sestanke z recitacijami in igrkami.

V dneh 28.—30. sept. so se vršile tudi letos 3. mednarodne tekme. Tekmovali so 7., 6. in 4. razr. Točkovalo se je po tabeli olimpijskega desetboja. Zmagala je prepričevalno šesta. Druga je bila četrta, tretja pa sedma. Tekme je zadnjikrat vodil g. prof. Dobovšek, letos je bil nameščen na I. drž. v Ljubljani.

Rezultati teh tekem so slabši, kakor spomladanski, pa vendar boljši od lanskih rezultatov:

Skok v višino z mesta:

1. Küssel (VI) 131,5 cm.
2. in 3. Skebé (VII) in Gunde (VI) 126,5 cm.

Skok v višino z zaletom:

1. in 2. Skebé in Gunde 157 cm.
3. Kobé (VII) 151,5 cm.

Skok v daljavo z mesta:

1. Skebé 261 cm.
2. Simunich (VII) 245 cm.
3. Schillich (VI) 240 cm.

Skok v daljavo z zaletom:

1. Kobé 5,40 cm.
2. Küssel 5,38 cm.
3. Osterc (VII) 5,18 cm.

Krogla:

1. Küssel 12,48 cm.
2. Kobé 10,82 cm.
3. Gunde 9,90 cm.

Disk:

1. Kobé 36,10 cm.
2. Küssel 33,14 cm.
3. Gunde 28,60 cm.

Kopje:

1. Mausar (IV a) 40,69 cm.
2. Kobé 40,56 cm.
3. Gunde 32,12 cm.

Za vsak mesec je določen molitveni mesečni namen po želji sv. očeta.

V 20. stoletju sta bili izdani dve misijonski okrožnici: Benedikta XV. »Maximum illud« 30. nov. 1919 in Pija XI. »Rerum ecclesiae« 28. febr. 1926. Svetega očeta Pija XI. imenujemo »misijonskega papeža«, ker tako vneto pospešuje rast božjega kraljestva v misijonskih deželah. — »O Nas vam je dobro znano, častiti bratje, da smo takoj v začetku svoje vladne sklenili prav vse poizkusiti, da bi po misijonarjih ponesli luč evanđeljske resnice vsak dan dalje in tako odprli poganskim narodom pot do zveličanja.« (Rerum ecclesiae).

V Rimu je v lateranski palači velik misijonski muzej. Slovenci imamo 70 misijonarjev in misijonark.

V soboto 23. oktobra ob 5. popoldne bo v novi ljubljanski frančiškanski dvorani misijonska prireditve za višješolce in akademike in v nedeljo 24. X. ob pol 11. dop. za ostalo dijaško mladino.

»MISIJONSKI DAN« MLADEGA DIJAKA

Član misijonske organizacije je napisal v svoj dnevnik za svoj »misijonski dan«:

Jutri bom daroval mašo in obhajilo za misijonarje in pogane. — Svoj »misijonski dan« bom preživel kot zgleden dijak. Potrudil se bom, da ne napravim ta dan nobenega malega greha. Zatajevanje je ta dan posebno dragoceno. V razredu bom bolj pazljiv; ne bom poslušal radia; odpovedal se bom sladkarijam. Večkrat bom vzdihnil k sv. Frančišku Ksaveriju. Ta dan bom v mislih misijonar; delal, molil bom, prav kakor bi delal, če bi bil na Kitajskem.

POMEN

DRUŽBE ZA ŠIRJENJE VERE

Kakšen pomen ima ta družba? — Če bi postala Družba za širjenje vere res svetovna in bi postal vsak katoličan njen član ter plačeval malenkostno članarino, bi bilo misijonsko vprašanje glede na denarno stran rešeno. Bržkone bi pa bil tudi molitveni apostolat na višku.

Tek 100 m:

1. Küssel 12,7.
2. in 3. Marinček (VI) in Osterc (VII) 13,1.

Tek 1000 m:

1. Osterc 2,59.
2. Zgaga (IV a) 3,13.
3. Sonc (IV a) 3,13,2.

Stafeta 4 x 100:

1. Šesta (Gunde, Režek, Marinček, Küssel) 50,2.
2. Četrta 56,8.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).